

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

4/2020
29. årgang

*Herren er min hyrde, det mangler meg ingen ting.
Han lar meg ligge i grønne enger, han leder meg
til hvilens vann. Han fornyer min sjel, han fører
meg på rettferdighets stier for sitt navns skyld.*

Salme 23,1-3.

I dette nummeret:

- Den Hellige Ånd og vårt ansvar
- Når selvvinnlysende sannheter blir kriminalisert
- Om Guds engler og deres tjeneste

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennesskrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdigjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
tildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Foto på forsiden:
Jan Eirik Berre.

Den Hellige Ånd og vårt ansvar

Leder. Av Eivind Gjerde 4

Kjærlighet til sannheten

Andakt. Av Hans Erik Nissen 6

O, tenk hvor stort!

Sang. Av Carl Breien 7

Tid for syndserkjennelse

Trossannhet. Av Per Haakonsen 8

Guds hellige lov

Bokklipp. Av C.O.Rosenius 9

Velsigning og forbanning

Bibelforum. Av Kjell Helland 9

Guds myndighet

Bokklipp. Av Hans Erik Nissen 11

Hvilken Kristus?

Bokklipp. Av Erling Ruud 12

Når selvinnyttende sannheter blir kriminalisert

Fra troens slagmark. Av Kjell Skartveit 13

Om Guds engler og deres tjeneste

Bibelforum. Av Olav Hermod Kydland 14

Bibelen er Guds ord

Bokklipp. Av Niels Ove Vigilius 19

Bibelen

Dikt. Av Anbjørg Helland Sævareid 20

Før Jesus kommer igjen

Bokklipp. Av Carl Fr. Wisløff 21

Hvordan vi får del i den frelsende tro

Bladklipp. Av Peder Mikkelsen 23

Er ikke Gud lenger allmektig?

Aktuelt emne. Av Per Bergene Holm 24

Frafallet i endetiden

Bokklipp. Av Dag Risdal 25

Hvordan møter vi ondskapens åndehær?

Bokklipp. Av Øivind Andersen 29

”Må Herrens Ånd ta dekket bort
Så syndere kan se
At det som er ved Sønnen gjort,
Gjør sjelen hvit som sne!”

(Nr. 252 vers 6 i Sangboken)

Den Hellige Ånd og vårt ansvar

AV EIVIND GJERDE

Den Hellige Ånd er den tredje personen i Gud. Vi skal merke oss at Den Hellige Ånd aldri omtales som en kraft i Bibelen, men som en person. Mange velmenende kristne snakker derimot om Ånden som en kraft, siden Ånden virker med kraft i dem som tror. Til dette er det å si at Den Hellige Ånd er en person som virker med kraft. Følgende eksempler skulle vise det tydelig. Jesus omtaler Ånden som en person: *"Og når han (Ånden) kommer, skal han (Ånden) overbevise verden om synd og om rettferdighet og om dom."* (Joh 16,8). Videre sier Det nye testamentet at Ånden kan bedrøves (Ef 4,30), Ånden vitner (Rom 8,16) og Ånden taler (1 Tim 4,1). Alt dette peker mot at Ånden er en person og ingen kraft.

Den Hellige Ånd er av samme guddommelige vesen som Gud Far og Jesus Kristus, Guds Sønn.

Ånden er like mektig, evig og opphøyet som disse. Den Hellige Ånd utgjør sammen med Faderen og Sønnen den hellige treenigheten. Det ser vi av dåps- og misjonsbefalingen i Matteus kapitel 28 og i velsignelsesønsket i 2 Kor 13,13: *"Herren Jesu Kristi nåde, Guds kjærlighet og Den Hellige Ånds samfunn være med dere alle!"*

Den Hellige Ånd omtales under ulike navn i Bibelen. Den kalles Guds Ånd (1 Mos 1,2), Kristi Ånd (Rom 8,9) talsmannen (Joh 16,7) og livets Ånd (Rom 8,2).

Vi møter Ånden allerede i 1 Mos 1,2 der den var delaktig i skapelsen av verden og mennesket, og vi leser senere i Salmenes bok at det er Ånden som gir mennesket liv (Salme 104,29 ff). Den Hellige Ånd var aktiv i frelseshistorien i den gamle pakts tid. Guds Ånd ble meddelt enkelte personer som hadde viktige embeter og funksjoner i den gammeltestamentlige åpenbaringshistorien. Herrens Ånd kom over dommeren Gideon (Dom 6,34). Kong Saul hadde Guds Ånd i den første del av sin regjeringstid. Senere måtte Ånden forlate Saul, mens Ånden forble over kong

David hele hans liv (1 Sam 16,13). Profetene var utrustet med Den Hellige Ånd, og profeten kalles for Åndens mann i Hoseaboken (9,7).

I den gamle pakts tid forberedte Den Hellige Ånd den messianske tiden som inntrådte ved Kristi komme til verden. Ånden gav løftet via profetene om en allmenn åndsutgytelse over den menneskelige slekten. Hos profeten Joel kan vi lese: *"Og deretter skal det skje at jeg vil utgyte min Ånd over alt kjød. Deres sønner og døtre skal tale profetiske ord. Deres gamle menn skal ha drømmer, og deres unge menn skal se syner."* (Joel 3,1).

De troende i gammeltestamentlig tid hadde Den Hellige Ånd, men Ånden var ikke nærværende og virksom på den måten som Ånden er det i nytestamentlig tid. På samme måte som tiden i den gamle pakten var en forberedende tid, ble Den Hellige Ånd utgytt på en forberedende måte i den gamle pakts tid. Den fulle åndsutgytelsen skulle skje i nådens tidsalder. Dette ser vi tydelige av følgende skriftavsnitt i 1 Peters brev 1,10-11: *"Om denne frelse var det profetene gransket og ransaket, de som profeterte om den nåde som dere skulle få, idet de gransket hvilken eller hva slags tid Kristi Ånd, som var i dem, viste fram til når han forut vitnet om Kristi lidelser og herlighet deretter."*

Profetene hadde Den Hellige Ånd. Kristi Ånd var i dem, men de forsto likevel ikke dybden og rekkevidden av budskapet om den kommende frelse i Messias. De undersøkte budskapet. De forsket på det, men de forstod det ikke til fulle. Denne innsikten var reservert til nådens tid. Da ville Den Hellige Ånd vise klart hva frelsens hemmelighet bestod i.

I forbindelse med Jesu komme til verden, hadde Ånden en svært sentral rolle. Det var Den Hellige Ånd som overskygget jomfru Maria slik at hun ble med barn uten manns medvirkning: *"Den Hellige Ånd skal komme over deg, og Den*

Høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal også det hellige som blir født, kalles Guds Sønn.” (Luk 1,35).

Den Hellige Ånd som vår talsmann

En svært viktig tjeneste som Den Hellige Ånd har i den kristne menigheten i dag, er talsmannsfunksjonen. I bibelsk forstand er en talsmann en person som er tilkalt for å hjelpe. Det greske ordet for talsmann, parakletos betyr nettopp dette. En annen betydning er forsvarer.

Jesus Kristus er den første talsmannen, mens Den Hellige Ånd er den andre talsmannen. Jesus som vår Frelser, taler vår sak innfor Faderen. Jesus har gjort seg ansvarlig for alle våre synder, betalt straffen for dem og er det levende beviset på at våre synder er sonet og vår gjeld betalt. Jesus har tatt seg av vår sak og er på denne måten vår talsmann for Gud. Skulle vi komme til å synde, skal vi få vende oss til vår talsmann som tilgir oss vår synd og sletter den ut for Guds åsyn (1 Joh 2,1-2).

Etter sin himmelfart skulle Jesus sende den andre Talsmannen til verden, Den Hellige Ånd: *”Og jeg vil be Faderen, og han skal gi dere en annen talsmann, for at han skal være hos dere for evig, sannhetens Ånd, som verden ikke kan få, for den ser ham ikke og kjenner ham ikke. Dere kjenner ham, for han blir hos dere og skal være i dere”* (Joh 14,16-18). Den Hellige Ånds oppgave som talsmann, er at han skal forsvare deg som tror overfor verden.

Den Hellige Ånd ble sent til verden etter Jesu himmelfart, for at ikke de troende skulle være alene i verden. Jesus sa disse mektige ordene om dette: *”Jeg skal ikke etterlate dere farløse, jeg kommer til dere.”* (Joh 14,18).

En uhyre viktig oppgave som Den Hellige Ånd har, er å overbevise menneskene om synd, rettferdighet og dom (Joh 16,8-11). Den Hellige Ånd virker syndserkjennelse hos et ufrelst menneske på grunnlag av Guds Ord. Målet med dette er at det mennesket som ser seg fortaapt på grunn av sin synd, skal vende seg til Jesus for å motta syndenes forlatelse. Det er også Den Hellige Ånds fantastiske oppgave å åpenbare

frelsen for et menneske. På den måten står Ånden frem som den store livgiveren som gir åndelig liv i Jesus Kristus. Ånden forklarer Jesus for vårt hjerte slik at vi faktisk *tror* at våre synder er tilgitt og at vi hører Jesus til! Jesus sier om dette: *”Han skal herliggjøre meg, for han skal ta av mitt og forkynne for dere.”* (Joh 16,14)

Hva er ditt ansvar i møte med Gud? Jo, du skal la deg overbevise om at Guds Ord er sannhetens ord, og at Jesus Kristus er din eneste vei til frelse. Det er det Den Hellige Ånd vil overbevise deg om.

I møte med Guds Ord er det ingen som kan skyldte på oppvekst, venner, familie, omstendighetene, eller hva det enn kan være, om du forkaster Åndens kall til frelse. Du alene har ansvaret for hvordan du forholder deg til Jesus Kristus. Ånden kaller. Du sier ja til og bøyer deg inn under kallet. Ikke avvis han som taler fra himmelen!

”Derfor, som Den Hellige Ånd sier: I dag, om dere hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter!” (Hebr 3,7) □

Kjærlighet til sannheten

AV HANS ERIK NISSEN

"..., fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kunne bli frelst." (2 Tess 2,10)

Mange skal bli ledet vill i tiden umiddelbart før Jesu gjenkomst. Løgnens makt skal ta til. Ja, Satan skal endatil forsøke å føre de utvalgte vill, og frafallet skal bli stort.

Hvorfor?

Fordi spørsmålet om sannhet ikke lenger blir stilt.

Er noe til hjelp for et menneske, blir det av de fleste ansett for å være godt. Alt det som skaper glede, fred og harmoni i livet, har selv mange kristne vanskelig for å si nei til. Mange spør ikke om en lære er sann, men om den virker.

På den måten er det lett å bryte ned grenser. Først skjer det mellom kristne kirker og dernest mellom religionene. Det hevdes at vi alle er på vei mot den samme Gud, selv om vi nærmer oss ham fra hver vår side.

Slike tanker er med på å bane vei for en allianse mellom alle religioner i gjensidig

anerkjennelse av at vi – dypest sett – vil det samme.

Men det er løgn. Det gis bare én vei til Gud, og den veien er Jesus. Han alene er veien, sannheten og livet. Det er frelse bare i troen på ham.

Den sannheten elsker et Guds barn. For den er han villig til å lide og dø. Og denne villigheten vil bli satt på prøve. Vi er på vei mot en verden der alle skal være enige om overordnede holdninger og mål.

Den antikristelige tiden blir en prøvelsens tid for Herrens folk. Da er det nærliggende å bli grepet av frykt og angst. La ikke det skje. Sett din lit til Jesus. Han vil ikke slippe deg.

Du skal ta imot kjærlighet til sannheten. Den er ikke avhengig av hvor mange som slutter seg til den. Gud har talt. Det han har sagt, står fast.

Vær en av de få som er sannheten tro til det siste. Du skal ikke bli til skamme. Det innestår Gud for. □

CD

"Jeg takker deg, Herre!"
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

O, tenk hvor stort!

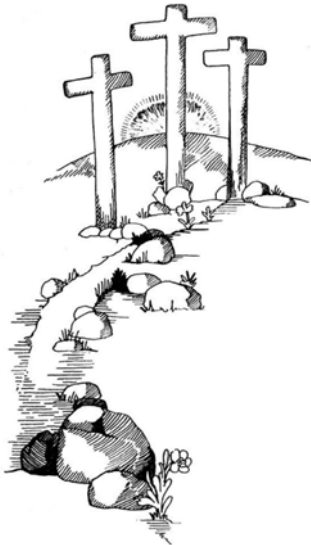
Av Carl Breien

O, tenk hvor stort at jeg har smakt Guds nåde,
får tro at han min synd har glemt, forlatt.
Jeg fikk se inn i korsets store gåte –
:/: nå lyser dagen etter mørke natt. :/:

O, tenk hvor stort, nå har jeg funnet hvile,
mitt sinn er lægt, og fylt de dype savn.
På Herrens veger nå jeg glad vil ile
:/: mot målet fram i min Gjenløseres navn. :/:

O, tenk hvor stort, mitt liv er i Guds hender,
hva enn der skjer, meg inte skade kan.
Det onde til velsignelse han vender,
:/: nå lyser dagen etter mørke fram. :/:

O, tenk hvor stort at jeg har smakt Guds nåde.
I liv, i død han er min fred, min skatt.
Jeg fikk se inn i korsets gåte.

Tid for syndserkjennelse

AV PER HAAKONSEN

Francis Schaeffer sa en gang at om han fikk en time sammen med en uomvendt sjel, ville han bruke 50 minutter på loven og de siste 10 minuttene på evangeliet. Om jeg har forstått biskop Halvor Nordhaug rett, ville han ha gjort akkurat det motsatte. Han ville først og fremst ha fremholdt evangeliet og ble det noen tid igjen, så loven. I et nøtteskall tror jeg det er forskjellen mellom oss to.

I sin tid møttes vi til høymesse hver søndag. Det var en høytidsstund. En alvorstund. Vi skulle tre frem for den hellige Gud. Vi var klar over vår stilling. Vi var syndere, Han var hellig. Derfor var det naturlig å begynne med syndsbekjennelsen. Den var ransakende nok. Vi husker ordene ”jeg har krenket deg med tanker, ord og gjerninger og kjenner den onde lyst i mitt hjerte”.

I dag er høymessen borte. Nå møtes vi til Samling. Syndsbekjennelsen legges gjerne mot slutten av samlingen og da gjerne med et ordvalg som selv en humanetiker kunne ha sagt seg enig i. Det er tydelig at kirken har trukket den slutning at syndsbekjennelse er en belastning for mange og derfor prøver å minimalisere den så godt den kan.

Dette er noe mer enn en perspektivfor-skyvning. Det dreier seg om en omlegging av forkynnelsen der den Hellige Gud er kommet i bakgrunnen.

Det som over en lang årrekke synes å ha gått tapt, er selve gudsbildet. I våre dager er vår Far i himmelen den gode Far som vil hjelpe oss til et bedre liv. At Gud også er en hellig Gud som krever menneskene til ansvar, er kommet helt i bakgrunnen.

Før i tiden talte vi om Lov og Evangelium. Det fanget opp dette skillet. Gud var på den ene side en hellig Gud som krevde menneskene til ansvar. På den annen side var han også barmhjertighetens Gud som skjenket menneskene frelse og evig liv. Men skulle vi få del i hans barmhjertighet måtte vi leve rett med Gud. Dette innebærer at vi må ta

hans ord til hjertet og tro på hans Sønn.

Det norske folks ulykke er at det har vendt Bibelens Gud ryggen. Gallup viser at to tredjedeler av den norske befolkning ikke tror på Gud i det hele tatt. Vi er en sekulær og tilnærmet ateistisk befolkning. Vi er med andre ord en misjonsmark. Våre gjerninger vitner mot oss. Alt fra likestilling, abort, samboerskap, homofili, omfavelse av islam og jødehat, viser hvem vi egentlig er. Alt dette kaller på bot.

Det tragiske er at alt dette har stort sett skjedd uten at kirken har oppløftet sin røst. Kirken har tvert om lagt vekt på å være der folket er. Den vil være en folkekirke, men det blir unektelig litt krevende ettersom folket har vendt kristendommen ryggen. Kirken er kommet i en tvangssituasjon som den ikke har taklet. Den har ikke turdt å forkynde den hellige Gud.

Lov og Evangelium går som en rød tråd gjennom hele Bibelen. Vi finner Guds kjærlighet og Guds dom både i Det gamle og Det nye testamentet. I disse coronatider burde vi ransake våre hjerter og spørre om vi lever rett med Gud. Det er tid for syndserkjennelse. Det er som profeten Hosea sier (6.1): *”Kom, la oss vende om til Herren! For det er han som har revet i stykker, men han vil også lege oss. Han slo, men han vil også forbinde oss.”*

CD-er:

Foredrag av Per Haakonsen:
 ”Israel og Midtøsten akkurat nå”
 ”Det nye Norge – Avkristningens
 konsekvenser” Kr 20 pr. CD +
 porto.
 Bibelsk Tros kassettjeneste
 Postboks 116, 4311 Hommersåk
 e-post: olstokka@frisurf.no

Guds hellige lov

Av C.O. ROSENIUS

"Dere skal være hellige, for jeg Herren deres Gud er hellig" (3 Mos 19,2).

Loven er Guds hellige vilje – uttrykt i menneskeord og for menneskelig bevissthet. Like absolutt som Guds hellighet er, like absolutt er derfor Guds krav til oss. Det er loven som sier deg hva Gud vil og hva han ikke vil. Og det er helt sikkert at denne Guds vilje slutter ikke med å kreve større og større rettferdighet av deg, før du er blitt like hellig som Gud selv. Den som virkelig har fått syn for hvor hellig loven er, vil ikke lenger ha håp om å bli fullkomme etter lovens krav.

Nei, sier du, fullkommen som Gud blir en vel aldri – men en må da gjøre så godt en kan. Nei, det er nettopp det du ikke skal. Du skal oppfylle

alt hva loven krever, og gjør du ikke det, så er du fordømt. *"Forbannet er hver den som ikke holder fast på alt det som står i lovens bok, så han gjør det"*.

Dette er lovens egne ord. Men Gud er jo nådig, sier du. Han vil da for Kristi skyld tilgi meg om jeg nå og da kommer til kort.

Nådig – nei, ikke mot den som er loven det aller minste skyldig – som ikke har oppfylt alt. Men en helt annen sak er det for den som har tatt imot Kristi rettferdighet i tro. De har ingenting, absolutt ingenting de skylder loven. De har nemlig i Kristus nettopp den rettferdighet som loven krever. Er du så en av dem?

(Fra "Kristus – vår rettferdighet". 8. dag) □

Velsigning og forbanning

Av KJELL HELLAND

Dette er dei to grunnkreftene som styrer alt som har med menneskelivet og naturen å gjera. Sjølv om det er slik, vert dette lite akta på og endå mindre forstått. I tidlegare tider hende det at bonden tok av seg hua og bad om signing over kornet han hadde sått. Det skjer nok i dag òg, men i mindre skala, vil eg tru. Ved bordet vert det bede om signing over maten, og på 17. mai ber me Gud signa folk og land. På oppbyggelege samlingar ber me Gud signa møtet. Meir enn dette er det ikkje, om me då ser vekk frå bønene frå enkelt-personar som stig opp med bøn om signing over det eine eller det andre.

Når det gjeld den motsette krafta, forbanninga, kjem vel ho mest til uttrykk gjennom eidar og banning frå menneske som ikkje anar kva dei driv på med. Hadde du spurt mannen i gata om kva han legg i velsigning og forbanning, ville du nok

ikkje fått så utfyllande svar. Grunnen til det er at det er uklart for Ola og Kari kva som ligg i orda og kva det eigentleg handlar om.

At velsigning er ei sterkt positivt verkande kraft, er det lettast å få auga på når me ser kva som skjedde då Jesus velsigna nokre få brød og eit par fiskar. Resultatet vart at det vart mat til mange tusen. Dermed ser me òg at velsigning ikkje er noko eit menneske rår over. Ho kjem frå Gud, er Guds verk åleine. Alle dei andre måtane Gud velsignar på er ikkje så lette å få auga på, men dei er der.

Velsigning og forbanning kjem òg til synes i Guds handlemåte med sitt jordiske paktsfolk; Israelsfolket, jødane og landet dei fekk; Israel. 3 Mos 26 og 5 Mos 28 skildrar utfyllande korleis velsigninga og forbanninga ter seg, og fleire av profetane, spesielt Jeremia, utdjupar same temaet.

Trass, ulydnad og avgudsdyrking førte forbanninga over folket. *"Dersom de endå ikkje lyder meg, men står meg imot, så vil eg ... gjera byane dykkar til ei øydemark og leggja heilagdomane dykkar i grus. ... Men dykk vil eg spreia mellom heidningane. Med drege sverd vil eg forfylgja dykk. Landet dykkar skal verta audt ..."*

Tre ting ser me her: Dei skulle verta spreidde mellom heidningefolka. Landet skulle verta ei øydemark. Dei skulle verta forfølgde med drege sverd. Har det gått slik?

I to tusen år har dei no budd ute mellom heidningefolka. Landet forfall totalt. Mark Twain, som reiste gjennom Israel for over hundre år sidan, sa at her kan ingen bu. Og kva så med det tredje: Forfølgde med drege sverd?

Den som les historia om jødefolket, kan ikkje anna enn leggja merke til at denne er ei einaste lang lidingssooge, ikkje minst etter at Jerusalem fall i år 70 – 1500 år etter Mose profetiar. Denne jødane sin Via Dolorosa ropar til oss frå kvar einaste side i bøkene som er skrivne om dette, til dømes "Jødehat" av Trond Berg Eriksen m fl, "The Destruction of the European Jews" av Raul Hilberg og "The Holocaust – the Jewish Tragedy" av Martin Gilbert.

Hos profeten Jeremia les me i kap 28: *"Eg vil forfylgja dei med sverd og svolt og pest, og eg vil la alle rike på jorda fara ille med dei og gjera dei til ei forbanning og ei skremse, til spott og hån mellom alle dei folkeslaga eg driv dei bort til, fordi dei ikkje høyrde på orda mine, seier Herren, då eg sende tenarane mine, profetane, til dei tidleg og seint."*

Det er akkurat dette ein kan lesa om i dei tre nemnde bøkene. Det var ingen som ville ha jødane i landa sine. Kor dei kom, var dei hundsa og plaga. Alle tenkjelege problem og plager i eit land var det jødane som stod bak, heitte det. Under svartedauden var det jødane som hadde forgifta brunnane. Alt som var gale hadde ei årsak: jødane. Før og under krigen, då forfølginga var på det verste, vart både auge og grenser lukka for jødar som ville prøva å koma seg vekk. Få hadde medkjensle med dei.

Kva er alt dette? Det er antisemittisme, ja,

men meir enn det. Det er forbanninga frå Gud som går i oppfylling. Like fullt som velsigninga er ei veldig kraft, så er òg forbanninga det. Det var ikkje tomme ord Moses og Jeremia talte. Det var ord som skulle gå i oppfylling i si tid.

Men me kan ikkje setja punktum her. Forbanninga er ikkje det siste. Det kjem noko etterpå. Noko stort. Velsigning vil koma over jødefolket.

Dei vil venda om. Jeremia seier det slik i kap 28: *"De skal søkja meg, og de skal finna meg når de søker meg av eit heilt hjarta. Eg vil la dykk finna meg, seier Herren. Eg vil gjera ende på fangenskapen dykkar og samla dykk frå alle folka og alle stadane som eg har drive dykk bort til, seier Herren, og eg vil føra dykk attende til den staden eg førde dykk bort frå."*

Profeten Sakarja legg til i kap 8: *"Og det skal henda at liksom de var ei forbanning mellom folkeslaga, du Judas hus og du Israels hus, så vil eg no frelsa dykk, så de skal verta ei velsigning."*

Dette er det me ser fram imot. □

Guds myndighet

AV HANS ERIK NISSEN

En vanlig holdning

Er det noe en på forhånd mener er umulig og en ikke kan oppnå, da er det klokt å ikke begynne på det. Da jeg gikk på studentkurs, fortalte de om en elev som gikk og meldte seg ut da han så hvor mange bøker han fikk. Jeg kan ikke glemme den reaksjonen. Men på samme tid er den ganske uvanlig og uttrykk for noe typisk i tiden.

Å gi opp for vanskeligheter blir en mer vanlig reaksjon. Alt skal være lett og lystbetont om en vil ha noe med det å gjøre. De fleste av oss kjenner tilbøyelighet til dette i vårt eget liv. Det er ikke ofte vi ser at det er noe som truer vårt liv som mennesker og er uhyggelig når det gjelder vårt åndelige liv.

Ingen lett vei

Å være en kristen er ikke et lett liv. Ånden er villig, men det er ikke kjødet. Vår gamle natur møter Guds ord med vrangvilje og ulyst. Den har ikke lyst til å bøye seg for det som Herren har sagt.

Hva gjør vårt gamle menneske når det ønsker å riste av seg Guds myndighet for å ville være sin egen herre? Jeg vil peke på en ganske vanlig vei: En mener at Guds formaninger og bud er det umulig å oppfylle, og derfor gir en opp før en har begynt å gjøre det. Det kan ikke engang svare seg å prøve, for det er håpløst på forhånd.

Resultatet blir at kristne, som ser godt hva Guds ord sier i en bestemt sak eller forhold, ikke tar Guds formaninger og bud på alvor. En gjør som en selv vil, og det vil i mange tilfelle si at en gjør som alle andre.

Hvorfor så tomt?

På samme tid kan en ikke forstå at forkynnelsen ikke direkte sier en noe. Det virker som Guds rike føles fjernt og uvirkelig. En

lever sitt liv i to verdener. Den del som hører Guds rike til, føles svak, ullen og fargeløs. En har problemer med å finne årsaken. Ofte får omgivelsene skylden, men det kan også være at en finner grunnen i sitt eget sviktende andaktsliv.

En ser ikke at om jeg leser og ber aldri så mye, hjelper det meg ikke, om jeg ikke innretter mitt liv etter Guds ord.

Den som ikke retter seg etter hva Gud har sagt, tar ikke Guds ord alvorlig. Og den som ikke tar Guds ord alvorlig, tar ikke Gud alvorlig.

Ta Gud alvorlig

Ditt gamle menneske vil hele tiden unndra seg Gud, og det gjør det ved å unndra seg Guds myndighet. Ingen kristen kan frita seg selv for å leve etter Guds bud og formaninger. Når Guds ord forkynner oss at Jesus er lovens ende, så betyr det at loven ikke fører et eneste menneske til frelse. Det er bare en vei til himmelen, og den heter Jesus. Han alene har fullbrakt verket, og det skal ikke legges noe til. På samme tid skal det også sies at ingen sann og levende kristen kan slå seg til ro i et liv der Guds formaninger og bud ses på som vennlige anbefalinger som en kan følge slik en selv finner det best.

Det er skremmende å se den ene etter den andre av de som bekjenner seg som kristne, gjør hva de selv finner for godt.

En kristen, som nå er død, spurte meg til råds i en bestemt sak. Jeg svarte at jeg ville ikke svare, fordi Guds ord uttrykte seg helt klart om det spørsmål, og jeg visste at det var ikke ukjent for henne.

En tid senere kom hun til meg igjen og sa at hun visste godt hva jeg ville ha svart på spørsmålet, og om jeg hadde svart, ville hun ikke handlet etter det. Da henviste jeg til

Guds ord, og ansikt til ansikt med det våget hun ikke annet enn å gjøre slik det stod.

Gud eller andre

Jeg har ikke glemt denne kvinne sin reaksjon. Det hun sa, sier vi ikke ofte. Men er sannheten den at vi er altfor opptatt av hva andre, og vi selv mener? Er resultatet av det at vi ikke retter oss etter Guds ord? Har andre sine meninger fått det sanne Guds ord sin plass i våre liv?

Ofte begynner frafallet i en kristen sitt liv med at Gud gjennom sitt ord minner om at det er noe i sitt eget liv som skal forandres. Lyder du ikke den røsten, er du på vei inn i frafallet.

Veien tilbake til et sant og sunt kristenliv begynner på samme sted hvor frafallet skjedde. Det Herren sier, mener han, og det må du rette deg etter.

Din og min oppriktige og livslange bønn

må være at vi må bli gudfryktige og alvorlige kristne. Uten egne eller andres forhold må vi gjøre det som Herren sier. Vår gamle natur og vår syndige tilbøyelighet må ikke hindre oss i å gjøre det. At vi nettopp i Jesu spor ser mer og mer av vår synd, fritar oss ikke fra å lyde vår Frelser. Det vil vi gjøre så lenge vi lever.

Og vi vil fremdeles forsette på denne vei. Vi kan ikke gå noen annen. Andre må si hva de vil om oss. Vi vil følge Lammet hvor det går. Det som Herren har sagt, vil vi gjøre.

”Derfor – hver den som hører disse mine ord og gjør etter dem, han blir lik en forstandig mann som bygde huset sitt på fjellgrunn” (Matt 7,24). ”For dette er kjærligheten til Gud at vi holder hans bud” (1 Joh 5,3).

(Fra ”Mellem liv & død”, Dansk Luthersk Forlag 1998) □

Hvilken Kristus?

AV ERLING RUUD

”For jeg vil ikke vite noe iblant dere, uten Jesus Kristus og ham korsfestet.” 1 Kor 2,2 Finnes det mer en én Jesus Kristus? Svaret er så absolutt: nei. Allikevel må vi stille spørsmålet: hvilken Kristus er det som blir forkynt? Hvilken Kristus vil folk tro på? I Korint var det mulig at noen trodde på en annen Kristus enn den Paulus hadde forkynt, og dette er mulig også i dag i den kristne menighet.

Justin Martyr som levde omkring år 100 til 165 skrev: Mange ånder er gått ut i verden, og deres kjennetegn er store tankegaver, talenter og lærdom. Du kristne! se nøye etter. Spør etter naglemerkene!

Om noen taler vakre ord om Kristi edle skikkelse, om hans omsorg for de fattige, små og undertrykte, om hans kjærlighet til de syke og lidende, eller om hans uforsonlige kamp mot hykleri, men ikke taler om hans lidelse, hans død og blod på korset som vår stedfortreder, da er det en falsk Kristus som blir forkynt!

Folk er redde og lar seg advare når falske pengesedler er i omløp. Men mange godtar ukritisk enhver forkynnelse av en hvilken som helst tenkt eller laget Kristus. □

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

Når selvinnlysende sannheter blir kriminalisert

AV KJELL SKARTVEIT

Regjeringen har sendt en proposisjon til Stortinget. Den har tittelen Prop. 66 L (2019–2020) Endringer i straffeloven mv. (av- vergingsplikt, utenomrettslig tvangsekteskap, diskrimineringsvern, skyting mot politiet mv.) Proposisjonen har ikke fått særlig oppmerksomhet i media, men den inneholder forslag til endringer som ryster ved grunnleggende grensesteiner i vårt demokrati.

Det liberale demokratiet som har vokst fram i Vesten de siste 25 årene bygger på ideer som forutsetter en annen type stat enn den vi er vant til. Det handler om identitetspolitikk, menneskets rett til å definere seg selv og få statens beskyttelse for sine valg.

Den identitetspolitikken som dagens liberalisme har vært det ideologiske utgangspunktet for, krever Imidlertid strafferettslig beskyttelse. Regjeringen ønsker derfor å utvide straffelovens §185 med begrepene kjønnsidentitet og seksuell orientering.

Det er andre land som har kommet lenger enn Norge. I Tyskland foreligger det forslag om flere års fengsel for dem som prøver å få en transperson til å bli fortrolig med eget kjønn.

De liberale er blitt så liberale at de ikke lenger tåler en normal samtale. Sårbare minoriteter skal nemlig beskyttes.

I Storbritannia har politiets metoder i sin jakt på dem som kommer med hatytringer fått en dommer til å kalle dem for nazimetoder. Samtidig har flere briter gått sammen om å etablere organisasjonen Fair Cops for å prøve å demme opp for uvesenet.

Myndighetenes nye lovgivning om kjønn, seksualitet og samliv er så ideologisk betinget at de av oss som ikke deler denne virkelighetsoppfatningen må kriminaliseres. De kan ikke godta at det er noen av oss som ikke aksepterer ideen om at menn som kaller seg kvinner, skal ha rett til å bli behandlet som det.

Denne nyliberale ideen om at mennesket har rett

til å definere seg selv er i ferd med å ødelegge Vestens tradisjonelle liberale tradisjoner, og det er på tide å stille spørsmålet om en liberalisme uten et felles normativt utgangspunkt i det hele tatt har evnen til å motstå den korrumpningen vi er vitne til. For når målet for mennesket er blitt den fullstendige selvrealisering, er det ikke vanskelig å forstå at man krever at staten beskytter såkalte svake og sårbare grupper. Disse gruppene trenger nemlig beskyttelse for å oppnå den nye drømmen: Å skape sin egen identitet.

Det er nytteløst å snakke om Gud til dagens nyliberale. De finner seg ikke i at det kan være noe over dem som skal ha rett til å begrense deres iver etter å virkeliggjøre seg selv. Jakten på egen identitet har blitt vår tids store prosjekt, og i dette prosjektet er vi alle blitt våre egne skapere. Det finnes ikke lenger noen naturens orden, vi definerer nemlig denne ordenen selv, og klarer ikke å se det utrolige i at en menneskehet som har forkastet Gud, også forkaster det som de burde beholdt, naturen selv. Mennesket står fullstendig alene, og i denne ensomheten krever de strafferettslig beskyttelse dersom det er noen

”Normløst”

”Hvordan radikal kjønnsteori erobret Norge”

Av Kjell Skartveit

Kr 398 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

som kommer i skade for å krenke deres sårbare følelser, deres individualitet. Ingen kan nemlig vite hvordan akkurat de opplever en situasjon, og når statens oppgave er blitt å beskytte sårbare grupper, må den selvfølgelig gripe inn.

Og da er det all grunn til å spørre: Hvor frie er vi egentlig blitt, når en samtale mellom to voksne personer kan føre til strafferettslig forfølgelse? Hvilken avgrunn er det dagens liberalisme fører oss ned i?

I den amerikanske uavhengighetserklæringen fra 1776 hører vi om noen såkalte selvinnlysende sannheter. Mennesket har nemlig ikke bare noen

umistelige rettigheter som "life, liberty and the pursuit happiness". Disse skal til og med være "gitt av mennesket sin Skaper", som Thomas det heter i teksten til Thomas Jefferson. Det er altså skapelsesfortellingen som legitimerer prinsippene og gjør dem selvinnlysende, ikke en gudløs naturalisme.

Den liberalismen som hviler på en gudløs naturalisme er imidlertid i ferd med å fjerne friheter vi til nå har tatt for gitt, også friheten til å hevde at det var til mann og kvinne Han skapte dem. □

Guds engler og deres tjeneste

AV OLAV HERMOD KYDLAND

I Bibelen, både GT og NT, tales det mye om Guds engler. De er utallige og sendes ut for å hjelpe og støtte Guds barn fra farer og vanskelige situasjoner.

Men Bibelen forteller også om engler som har falt fra Gud, og har Satan, Djevelen, som sin leder.

Vi vil i denne artikkel fokusere på Guds gode engler, men nevne ganske kort om Guds motstander, Satan, og hans onde medhjelpere, engler som sammen med Satan ble kastet ut fra himmelen ned på jorda.

Bibelens engler

Ordet engel betyr "sendebud". I GT som er skrevet på hebraisk, heter sendebud male'ak, på gresk i NT ángelos. Ordet brukes om både menneskelige sendebud (Mal 2,7; Åp 1,20), og om himmelske sendebud

(2 Mos 14,19; 2 Sam 24,16-17; Matt 4,6,11; Joh 1,51).

I NT brukes nesten alltid ordet engel om et himmelsk sendebud.

De fleste bøkene i Bibelen omtaler engler med unntak av Ruts bok, Esters bok, Johannesbrevene og Jakobs brev.

Englene er skapt av Gud ved og til Kristus

Apostelen Paulus skriver i Kol 1,16: *"For i ham er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige, enten det er troner eller herredømmer eller makter eller myndigheter. Alt er skapt ved ham og til ham."*

Gud har skapt alle ting, både det synlige og det usynlige. Han har også skapt alle englene som kalles med forskjellige navn etter som deres stilling er i engleverden. Alt sammen er skapt ved Sønnen, Jesus Kristus, og til ham.

GT vitner også om Guds skapelse. (Neh 9,6). Han har skapt himlene og himlenes himler og alle englene. (Sal 148,5). Englene var også til stede da Gud skapte verden, og de gledet seg og frydet seg. (Job 38,7). Han har også skapt jorden og alt som er på den. Likedan har han skapt havene og alt som lever i dem. Dessuten holder han alt sammen i live, og englene tilber Gud. De tilber også Sønnen. (Heb 1,6).

Englenes utrustning og kall

Englene er åndelige vesener som er skapt av Gud til å tjene ham og Sønnen.

Guds engler er vise (2 Sam 14,20), men de trakter etter å se inn i evangeliet (1 Pet 1,12) og

gleder seg over hver synder som omvender seg.

Jesus sier: *"På samme måte, sier jeg dere, blir det glede blant Guds engler over én synder som omvender seg."* (Luk 15,10).

Salme 103,20 taler om at Guds engler er mektige: *"Lov Herren, dere hans engler, dere veldige i makt som fullbyrder hans ord, idet dere lyder hans ords røst!"*

Guds ord taler også om utvalgte engler: *"Jeg vitner for Gud og for Kristus og de utvalgte engler. Ta vare på dette uten fordom og uten å handle partisk."* (1 Tim 5,21).

Bibelen vitner om at englene er utallige. Jesus sier selv i Matt 25,53:

"Eller tror du ikke jeg kunne be min Far, og så ville han nå sende meg mer enn tolv legioner engler?" (Se også Job 25,3; Heb 12,22-24; Åp 5,11-12).

Rangordning blant englene

Vi kan gjerne spørre: Er det noen rangordning blant englene? Det synes som det er det. Bibelen taler om serafer (Jes 6,2), kjeruber (1 Mos 3,24; Sal 18,11; 80,2), overengler (1 Tess 4,16; Jud 9), utvalgte engler (1 Tim 5,21), en himmelsk hærske (Luk 2,13), engelen Gabriel (Luk 1,26-38) og Mikael: *"den store fyrsten som verner om ditt folks barn."* (Dan 12,1). Engler kalles også Guds sønner. (Job 38,7; Salme 89,7) og Stjerner (Job 38,7; Åp 1,20).

Det tales også om maktene og myndighetene i himmelen (Ef 3,10), og om enhver makt og myndighet og velde og herredømme. (Ef 1,21), om troner og herredømmer (Kol 1,16), om krefter, høyde, dybde (Rom 8,38-39). (Sannsynligvis er det onde åndsmakter det siktes til i Rom 8,38-39.)

Det ser ut til at det en rangordning mellom englene, men vi vet ikke hvordan det skal forstås.

Ef 1,10 taler *"om et frelseshushold i tidenes fylde: å samle alt til ett i Kristus, både det som er i himmelen og det som er på jorden."* Det kan her ikke være tale om de onde ånder, men de gode engler selv om de ikke trenger frelse slik som menneskene trenger det. Men alt skal samles til ett i Kristus, både det som er

i himmelen (englene) og dem som er på jorda, Guds barn.

Englene opphøyer Gud og hans ære

De forskjellige englene opphøyer og priser Gud. Da Gud skapte universet jublet og frydet Guds engler seg. (Job 38,7).

Salmisten oppfordrer englene og Guds hærske til å love Herren og sier: *"Lov Herren, dere hans engler; dere veldige i makt som fullbyrder hans ord, idet dere lyder hans ords røst! Lov Herren, alle hans hærske, dere hans tjenere som gjør det han vil!"* (Se også Salme 148,2).

Da Herren åpenbarte seg for Jesaja i templet, sto serafer omkring ham: *"Og den ene ropte til den andre og sa: Hellig, hellig, hellig er Herren, hærskeenes Gud! All jorden er full av hans herlighet."* (Jes 6,3).

Ved å gjenta ordet hellig tre ganger får en fram at helligheten er på det høyeste plan. Derfor kan vi si at Guds hellighet ikke er mulig å beskrive med menneskelige ord. Sangen til serafene er med andre ord et tegn på at den opphøyde Gud kan ikke beskrives. Selv om Gud er opphøyd og hellig, så er hans nåde rik hver dag overfor botferdige syndere.

Fra NT kan vi tenke på da Jesus ble født, kom det en himmelsk hærske som lovpriste Gud og sa: *"Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag."* (Luk 2,14).

I Åp 7 leser vi om den store hvite flokk som sto foran tronen og englene som sto omkring tronen og lovet Gud og sa: *"Velsignelsen og herligheten og visdommen og takken og æren og makten og styrken tilhører vår Gud i all evighet! Amen."* (Vers 12).

Bestill Bibelsk Tro for 2020 og få nr 5 og 6 for 2019, samt CD-en "Himmellengt" med sanger av Olav Fjermedal.

Hvordan åpenbarer Guds engler seg?

Englene hører til en annen dimensjon enn oss. De er overjordiske, himmelske skapninger som vanligvis er usynlige for oss mennesker. Med andre ord: Englene lever i evighetens dimensjon. Noen ganger viste Herrens engel seg i en drøm (Matt 1,20). De utstråler en lysglans (sml. 2 Kor 11,14), deres klær er hvite og ansiktet skinnende hvitt som snø (Matt 28,3; Mark 16,5; Joh 20,12).

Englene kan også åpenbare seg i menneskeskikkelse (Dan 8,15-16). I Apg 1,10 fortelles det at etter Jesu himmelfart så

de "to menn i hvite klær" stå hos dem.

Enkelte ganger sies det om englene at de har vinger. (Jes 6,2; Esek 1,6; Åp 4,8).

Englene tar ikke til ekte og gis heller ikke til ekte (Matt 23,30; Mark 12,25).

Onde engler

Bibelen taler både om gode og onde engler. I engleverden har det vært et fall.

Djevelen (diabolos, gresk, og betyr baktaler, anklager) var opprinnelig en av de fremste englene i himmelen, men han gjorde opprør mot Gud og fikk med seg mange engler som fulgte ham. (Se Åp 12,4, 9-10!).

Et annet navn på djevelen er Satan som betyr motstander, anklager og fiende.

Bibelen taler også om andre demoniske vesener som ondskapens åndehær (Ef 6,12) og Djevelens engler. (Åp 12,9).

Disse og andre navn på den samme falne engel, peker på ulike former for hans onde egen-skaper, bedrageriske og ondskapsfulle virksomhet.

Satans mål og hensikt er å ødelegge alt liv, avskaffe alle Guds bud og livslover og føre menneskene bort fra Gud, på en kamouflert måte, til en evig fortapelse.

Loven ble gitt ved engler

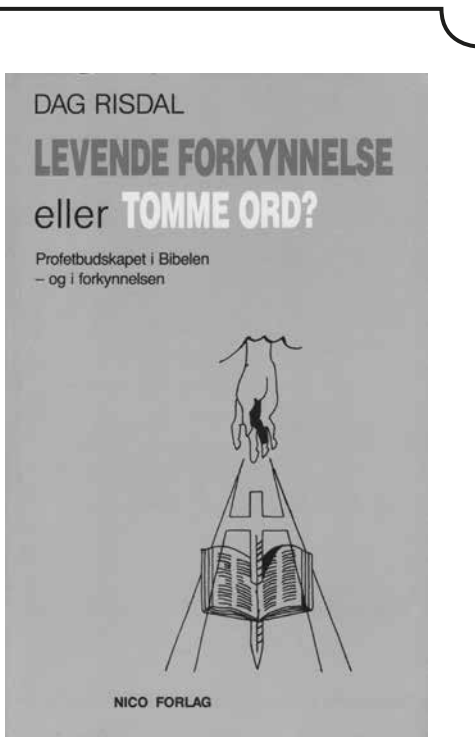
Guds ord vitner om at loven ble gitt ved engler. Gal 3,19 sier at loven ble gitt ved engler, ved en mellommanns hånd. Det var Moses som mottok lovtavlene av Gud og bar dem i sin hånd ned til folket. Dette er ikke omtalt i GT, men Apg 7,53 og Heb 2,2 vitner om det samme.

Englene er tjenende ånder

Englene er underlagt Jesus og tjener ham på forskjellige måter. (Se Heb 1,13). Men de sendes også ut for å tjene Guds barn. Ifølge Matt 18,10 har ethvert Guds barn en engel som alltid ser Guds åsyn. Det vil si som alltid ser Herren i himmelen og kan meddele ham alle ting.

I Heb 1,14 leser vi: "Er de ikke alle tjenende ånder, som sendes ut til tjeneste for deres skyld som skal arve frelse?"

Både i GT og NT tales det om Guds engler

Bok:

"Levende forkynnelse
eller tomme ord?"

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
e-post: olstokka@frisurf.no

som sendes ut for å tjene mennesker i forskjellige situasjoner.

I 1 Kong 19,5 fortelles det om profeten Elia som etter opplevelsen på Karmel, ble mismodig og trett og dro ut i ørkenen. Mens han lå og sov under en gyvelbusk, rørte en engel ved ham og sa: *"Stå opp og et!"* Da han så opp fant han kake og en krukke med vann. Det var Herren som sendte en engel for å hjelpe Elia i nøden.

Apg 12,7-11 forteller om da Peter var i fengsel og Herrens engel vekket ham opp og ba ham om å stå opp. Samtidig falt lenkene av hendene hans. Engelen ba Peter om å ta på seg klærne å følge ham. De gikk forbi både den første og andre vakten, og jernporten som førte ut av byen, ble åpnet av seg selv. De gikk ut i en gate, men plutselig forsvant engelen. Herren hadde altså sendt en engel for å befri Peter fra fengslet.

I Apg 10 leser vi om den fromme Kornelius som fikk et syn av en engel som ba ham å sende noen menn til Jaffa til Peter. Peter som ble overbevist av Guds Ånd fulgte med dem tilbake til Kornelius hvor han talte Guds ord til både jøder og hedninger, og Guds Ånd falt på forsamlingen. Dette er begynnelsen for hedningemisjonen.

Særlig ved viktige frelseshistoriske begivenheter sender Herren engler, som for eksempel engelen Gabriels besøk hos jomfru Maria, om Jesu fødsel, ved Jesu liv, himmelfart og løfte om Jesu gjenkomst.

Engler kunngjør Kristi unnfangelse

En dag fikk jomfru Maria besøk av engelen Gabriel som var utsendt av Gud og sa til henne:

"Og engelen sa til henne: Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud. Se, du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus." (Luk 1,30-31).

Men også Josef fikk besøk av en engel. I Matt 1,20 fortelles det at en Herrens engel viste seg i en drøm for Josef. Han skulle ikke frykte for å ta Maria hjem til seg, for det som var unnfanget i henne var av Den Hellige Ånd.

Engler kunngjør Jesu fødsel

Da Jesus ble født var en del gjeterne på stedet som

holdt nattevakt over flokken sin. Plutselig sto en engel foran dem som hadde et godt budskap til dem og folket og sa: *"I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids by."* (Matt 2,11). Så med ett var det en himmelsk hærskare som lovpriste Gud og sa: *"Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag."* (Matt 2,14).

Engler kunngjør Kristi oppstandelse

Da noen kvinner kom til graven hvor Jesus lå, ble de møtt av en engel som sa: *"Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: Frykt ikke! Jeg vet at dere søker Jesus, den korsfestede."*

Han er ikke her, han er blitt reist opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå!

Skynd dere nå av sted og si til disiplene hans: Han er reist opp fra de døde. Og se, han går i forveien for dere til Galilea, der skal dere se ham. Se, jeg har sagt dere dette." (Matt 28,5-7).

Luk 24,23 sier at de fortalte at de hadde sett *"et syn av engler som sa at han lever."* Med andre ord: Det var engler som først fortalte kvinnene at Jesus var oppstått fra de døde.

Engler kunngjør Kristi himmelfart og hans gjenkomst

Jesu disipler var vitne til at Jesus ble løftet opp og at en sky tok ham bort fra øynene deres. Mens de sto der og stirret opp mot himmelen, *"da sto to menn i hvite klær hos dem, og de sa: Galileiske menn! Hvorfor står dere og ser opp mot himmelen? Denne Jesus, som er tatt opp fra dere til himmelen, skal komme igjen på samme måten som dere så ham fare opp til himmelen!"* (Apg 1,10-11). De to menn i hvite klær var to engler som Gud Fader hadde sendt for å meddele at Jesus skulle komme igjen. Det er også en stor trøst for alle Guds barn at Jesus skal komme igjen. Da skal han åpenbare seg fra himmelen sammen med sine makts engler (1 Tess 1,7).

Englene er underlagt Jesus og tjener ham

Vi har tidligere sett at engelen Gabriel åpenbarte seg for jomfru Maria og sa at hun skulle føde en sønn, Guds Sønn, og englene åpenbarte for

gjeterne på marken at Jesus var født. Likedan åpenbarte engler seg kvinnene ved Jesu grav og fortalte han var oppstått. Ved Jesu himmelfart åpenbarte to engler og sa at Jesus skulle komme igjen og hans engler skulle følge ham.

Men englene er underlagt Jesus og tjente ham mens han gikk på jorda.

I Ef 1,20-21 leser vi at englene er underlagt Jesus:

”Det var denne han viste på Kristus da han reiste ham opp fra de døde og satte ham ved sin høyre side i himmelen, over all makt og myndighet, over alt velde og herredømme og over hvert navn som nevnes, ikke bare i denne verden, men også i den kommende.”

Og Kol 1,20 sies det at han er ”hodet for enhver makt og myndighet.”

Jesus har fart opp til himmelen og sitter ved Guds høyre hånd, *”hvor engler og myndigheter og makter er ham underlagt.”* (1 Pet 3,22),

Da Jesus kalte sine første disipler, får vi høre at Jesus sier til Natanael: *”Dere skal se himmelen åpnet og Guds engler stige opp og stige ned over Menneskesønnen.”* (Joh 1,51). Dette minner oss om Jakob som hadde et syn av engler som steg opp og ned på en stige fra himmelen. (1 Mos 28,12). Dette viser oss at det er en forbindelse mellom himmelen og jorden. Englene tjente Jesus mens han var på jorda og brakte ”meldinger” begge veier.

Jesus ble fristet av djevelen (Matt 4). Men etter at han hadde overvunnet fristelsene står det at djevelen forlot ham, og engler kom og tjente ham.

Da Jesus ba og kjempet i dødsangst i Getsemane, viste en engel fra himmelen seg for ham og styrket ham. (Luk 22,43).

Engler utfører mange oppgaver for menneskene

Guds ord taler om flere måter Guds engler hjelper menneskene på: 1) ”Viser vei, 2. Mos

23,20; 32,34. 2) Forbereder oss til å møte vanskeligheter, Dom 6,11-22. 3) Gir oppmuntring i motløsheten, 1 Kong 6,17. 4) Beskytter i farer, 2 Kong 6,17; Sal 34,7; Apg 12,6-12. 5) Fører ut av vanskeligheter, 1 Mos 19,15-24; Apg 5,19; 12,7-11. 6) Bevarer oss på vår vandring, 1 Mos 24,7, 40; Jes 63,9; Apg 27,23-24.”

(Fra Illustrert Bibelleksikon Bind 2)

Det er trøstefullt det som Martin Luther sier om Guds engler:

”Gjennom sine engler leder Gud det han tilsender oss på den måten at englene er der og gir oss plutselige innskytelser, et råd eller en tanke – eller de gir oss ytre tegn eller de legger en hindring i vegen for at mennesket skal bli advart og vende om, gjøre ett, la noe annet være, dra denne vegen, men vokte seg for en annen, og ofte handle mot sitt første forsett.”

Avslutningsvis vil vi si at de gode englene er skapt av Gud og sendes ut til tjeneste for dem som skal arve frelsen. På mange forskjellige måter hjelper, leder, beskytter, viser vei og bevarer Guds barn under vandringen mot ”det nye Jerusalem”.

Hans Adolph Brorson har formulert tanken om Guds englers virksomhet slik:

”Jeg går blant engler hvor jeg går;
De skal meg vel bevare,
Slett intet Satans makt formår
Mot slik en himmelskare.
Bort verdens sukk og sorg,
Jeg går i engleborg,
Og ingen rører meg et hår
- Jeg går blant engler hvor jeg går.”

(Nr 348 vers 4 i Sangboken) □

Husk årskontingenten for 2020!

Bibelen er Guds ord

AV NIELS OVE VIGILIUS

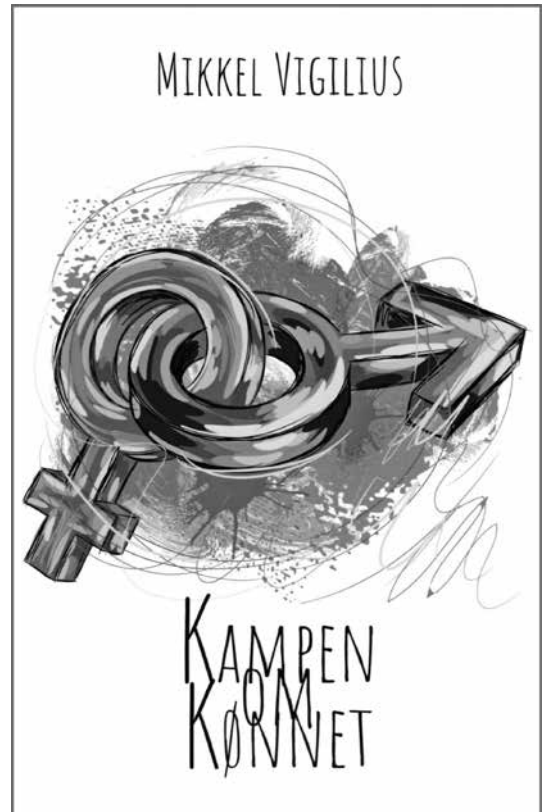
Troen på Bibelen som Guds ord er ikke bare en menneskelig teori om Bibelen. Det er ikke et "bibelsyn" som mennesker har funnet på og nærmere utformet ut fra sitt eget syn på og sine tanker og meninger om Bibelen. Nei, det er hva Jesus selv sier om profetenes og apostlenes ord i Bibelen. Det er med andre ord hva Gud selv har åpenbart, for at vi skal tro det, bøye oss for det og gjøre bruk av det. Det er en sannhet og virkelighet som er av aldeles avgjørende betydning for troen og livet, både for den enkelte troende og for hele menigheten. Det er bare dette ord alene som Gud selv har talt, som er den urokkelige grunnvoll for troens visshet.

Bibelens autoritet og troverdighet

Som Guds inspirerte ord taler Bibelen med guddommelig autoritet og myndighet. Derfor er dette ord også absolutt og endelig autoritet i alle spørsmål som angår kristen tro og livsførsel. (Mat 5,17-19 og 19,3-6; Mark 12,24-27).

Som Guds inspirerte ord er Bibelen også fullt ut troverdig og feilfri, såvel i sin forkynnelse av Kristus og frelsen i ham som i alle de etiske formaninger og forskrifter eller uttalelser av historisk karakter i Bibelen. Den leder aldri vill.

Jesus vitner selv om Bibelens guddommelige autoritet og troverdighet når han i Joh 10,35 sier de kjente ord: "*Skriften kan ikke gjøres ugyldig!*" Slik skriver også Paulus i Tit1,2 om den Gud som er hele Skriftens egentlige opphavsmann og forfatter, at der er èn ting Gud ikke kan og aldri gjør: Han kan ikke lyve! Han gjør aldri feil og leder aldri vill! Så sant som alt i Bibelen da er Guds eget ved Den Hellig Ånds talte og skrevne ord, så er Bibelen også fullt ut troverdig og urokkelig i alle sine uttalelser, som Gud selv er det. Så sant som Gud aldri feiler eller motsier seg selv, kan Skriften heller aldri feile eller motsi seg selv i noe av det som står skrevet. Det er hva vi i troen kan være helt trygge på. □

Bibelen

AV ANBJØRG HELLAND SÆVAREID

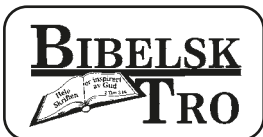
Bibelen er ufeilbarlig
den er helt igjennom sann.
Bare stol på hva den lover.
Drikk av livets kildevann
Her er føde på din reise
Her er lykten for din fot.
Lever du ved denne kilden
får du kraft og lys og mot.

Bi på Herren i din avmakt
og hans fred vil fylle deg.
Be om bønnesvaret drøyer.
Han har planer for din vei.
Len deg tillitsfullt til Jesus
Han kan mer enn du forstår.
Du får hvile i hans løfter
Du er frelst ved Jesu sår.

Bi på Herren, det skal lysne.
Og fortell ham om din tvil
Be med sukk som Ånden tolker.
Ditt behov han kjenner til.
Len deg opp til Jesu hjerte
slik Johannes fant sitt sted.
Trygge hvileplass i stormen
Her hos han skal du få fred.

Salme 119,116

"Hold meg oppe etter ditt ord, så kan jeg leve, og la meg ikke bli til skamme i mitt håp". □

På Bibelsk Tro sin nettside ligger det nå over 2000 taler av Øivind Andersen, Carl Fr. Wisløff og mange flere.

Taler fra møter på Skjæveland Misjonshus de siste åra og likedan taler som er opptatt fra slutten av 1950 årene og framover fra NLM og NLL, kan lastes ned gratis.

Gå inn på www.bibelsk-tro.no Der finner du Bibelsk Tro sitt arkiv, nye taler, og YouTube.

Før Jesus kommer igjen

AV CARL FR. WISLØFF

(Fortsettelse fra nr. 3-2020)

Det er ikke tvil om når vi ser Bibelens samlede vitnesbyrd, så kommer også dette til å bli verre og verre mot de siste tider. Det er den falske, frafalne kirke.

I våre dager er man svært opptatt av det økumeniske problem. Man tenker på de mange forskjellige kirkesamfunn og spør: "Er det riktig? Skal kristenheten virkelig være oppdelt i så mange samfunn? Må vi ikke arbeide for en synlig enhet mellom alle dem som kaller seg kristne?"

Det kunne være mangt å si om dette spørsmålet, jeg skal ikke gå nærmere inn på det i denne sammenheng. La meg bare si at det er godt mulig at sammenslutning av kirkesamfunn kan være godt og riktig i somme tilfelle. Det vil ingen benekte.

Men en annen sak er mer alvorlig enn antall av kirkesamfunn og konfesjoner, og det er det som Luther kalte den falske kirke, løgnkirken – det som ser ut som Jesu Kristi kirke, men ikke er det. Luther sier: Vi må skjelne mellom den sanne og den falske kirke. Jesus byr oss vokte oss for de falske profeter. Er profetene falske, så er også de kirker falske som følger dem. Og Luther sier: Ulven kan også si: Jeg er hyrde. Djevelen kan si: Jeg er Gud, tilbe meg, Mat 4,9.

Med dette tenker Luther aldeles ikke bare på paven og hans kirke. Han tenker på noe som alltid er aktuelt, noe som truer oss alle. Må Gud hjelpe oss til å leve i sannhet, så vi ikke skulle høre til dem som har gudfryktighets skinn, men fornekter dens kraft, 2 Tim 3,5.

Men det er også mange lyse trekk i bilde i våre dager. Vi aner et nytt åndelig klima. Det er lettere å samle folk. Mange unge mennesker bekjenner nå Jesu navn. Det er mulig vi går mot en vekkelsesperiode igjen. Gud gi det var sant, og Gud gi det var åndsmakt blant oss til å utnytte den. La oss være våkne. Vi skal ikke gå

omkring og dømme andre, men vi skal hver i vårt hjertelig, og i den kristelige virksomhet vi har ansvaret for, be Gud uopphørlig om å få lov til å leve i Sannheten. Gud gi at vi måtte få være blant dem som er våkne når Jesus kommer.

Bibelen viser oss en tredje skikkelse. Vi finner den flere steder i Joh.åpenb. La meg peke på kap. 19,6-9: *"Og jeg hørte likesom en lyd av en stor skare, og som en lyd av mange vann, og som en lyd av sterke tordendrånn, som sa: Halleluja! For Gud er Herren, Den Allmektige regjerer som konge! La oss glede oss og fryde oss og gi ham æren! For Lammets bryllup er kommet, og hans brud har gjort seg rede. Det er henne gitt å kle seg i rent og skinnende fint lin. For det fine lin er de helliges rettferdige gjerninger. Og han sier til meg: Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllups-måltid! Han sier til meg: Dette er Guds sanne ord."*

Bruden er den tredje skikkelsen vi møter i den siste tid. Vi har sett hvorledes alt skal tilspisse seg. Motstanden styrkes, blir mer pågående, brutal, fornektelsen blir mer frekk og spottende. Men samtidig blir bekjennelsen mer frimodig. Brudens skinnende hvite lin er ferdig til Lammets bryllupsmåltid. Det er Herrens utvalgte menighet av dem som tok imot kallet, og som er aktet tro og skal få gå med ham inn i den evige bryllupsfest.

Vi skimter enda noen skikkelser i Joh. åpenb., nemlig martyrene. I kap. 20,1-4 i Åpenbaringsboken leser vi: *"Og jeg så en engel stige ned fra himmelen med nøkkelen til avgrunnen og en stor lenke i sin hånd. Han grep dragen, den gamle slange, som er djevelen og Satan, og bandt ham for tusen år, og kastet ham i avgrunnen, lukket til og satte segl over ham, for at han ikke lenger skulle forføre folkeslagene – ikke før de tusen år var til ende. Deretter skal han slippes løs en kort tid.*

Jeg så troner, og de satte seg på dem, og det

ble gitt dem makt til å holde dom. Og jeg så deres sjeler som var blitt halshogd for Jesu vitnesbyrds skyld og for Guds ords skyld, og de som ikke hadde tilbedt dyret eller dets bilde, og som ikke hadde tatt merket på sin panne eller hånd. Og de ble levende og hersket sammen med Kristus i tusen år”.

Vi har kanskje ikke vært helt sikre på hva vi skulle tenke om martyrene. Noen har syntes synd på dem, stakkars mennesker som fikk gå igjennom slike pinsler – godt at vi lever i mer siviliserte tider. Men faktum er jo at det er troende mennesker som gjennomlever martyrtider nettopp nå i våre dager – ja, det er endog mange av dem.

Andre har beundret martyrene og sett opp til dem som store helter. Men kanskje var de skrøpelige mennesker de også, kanskje kjente de motet svikte somme tider. Hovedsaken er at *”de har seiret over ham (Satan) i kraft av Lammets blod og det ord de vitnet. Og de hadde ikke sitt liv kjært, like til døden”* (Åp 12,11).

I Joh.åp.20,4 står det at martyrene ble levende og regjerte med Kristus i tusen år. I den gamle kirkes tid mente de fleste at dette skulle bokstavelig gå i oppfyllelse, nemlig slik at Jesus skal komme igjen. Så oppstår de troende døde, blodvitnene regjerer med Kristus i tusen år. Det er som om denne gamle jord får en sabbatshvile før den aller siste dom. Dette syn på de siste tider har nok mer for seg enn vi i lang tid har vært tilbøyelig til å tro. Det står tydelig i Bibelen. I 1 Tess 4,16-18 leser vi: *”For Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå. Deretter skal vi som lever, som er blitt tilbake, sammen med dem rykkes opp i skyer, opp i luften, for å møte Herren. Og så skal vi for alltid være sammen med Herren. Trøst da hverandre med disse ord”.*

Guds ord taler sterkt til oss om å være våkne, om å ferdes varsomt i verden, om ikke å elske den. Vi skal heller høre hva Peter oppfordrer til: *”Da nå alt dette går i oppløsning, hvor viktig er det da at dere ferdes i hellighet og gudsfrykt”* 2 Pet 3,11.

For meg har 2 Kor 6,16-18 lenge vært et

alvorlig ord. Det har både dømt meg og oppreist meg. *”Og hva enighet er det mellom Guds tempel og avguder? Vi er jo den levende Guds tempel, som Gud har sagt: Jeg vil bo hos dem og ferdes iblant dem, jeg vil være deres Gud og de skal være mitt folk. Gå derfor ut fra dem og skill dere fra dem, sier Herren, og rør ikke noe urent! Da vil jeg ta imot dere. Jeg skal være deres far, og dere skal være mine sønner og døtre, sier Herren, Den Allmektige”.*

Guds folk! Vi ser ondskapens krefter samle seg til den siste strid, og vi har løftet om at Jesus kommer som en tyv om natten. Hvor må vi da ikke strebe etter hellig ferd og gudsfrykt. Så sier Peter at vi skal gjøre en ting til: *”mens dere venter på at Guds dag skal komme, og fremskynder den”* (2 Pet 3,12). Hvordan kan vi det? Vi vet jo at Gud besøker folkene med sitt ord, for å ta ut av alle folk ett folk for sitt navn. Så skal tallet en dag være fullt, og bruden er rede. Da kommer Herre. Vi som er med i misjonens tjeneste, har det store oppdraget å gå ut til jordens ender med evangeliet og kalle mennesker til omvendelse og tro, slik at dette ene folk kan bygges opp for Herrens navn. Slik er vi med på å berede den store dagen da Jesus kommer igjen. Det er en hellig tanke!

En tidlig morgenstund sto jeg på en kystrutebåt på Vestlandet. Morgentåken var ganske tett. Jeg stod der som en landkrabbe og begrep ikke hvordan skipet kunne manøvrere mellom holmer og skjær. Da kom jeg til å se opp, og over mastetoppene fikk jeg se måkene sveve. Solen kunne visst ikke være langt unna likevel, for den lyste i måkevingene. Jeg sa til meg selv: Det er tåke her, men lyset skinner der oppe. Vi kan se det som et glimt allerede. Snart kommer den til å spre tåken, og vi står i solens klare lys.

Det er vår situasjon i dag. Overlyset fra den evige verden bryter allerede inn i tiden. Vi ser veldige begivenheter omkring oss, krig, rykter om krig, voldsomme ting skjer. Menneskene gir seg til å erobre verdensrommet o.s.v. Jeg ser det alt sammen som sollys på måkevinger

rett over oss. Da stemmer jeg i med salmedik-
teren:

Når fikentreet skyter blad,
jeg er så glad,
da vet jeg det blir sommer.
Når himmerikes blomster gror,
for visst jeg tror
Guds rike snarlig kommer!

Må Gud gi oss alle å stå med lampen tent den
dagen!

(Trykt på grunnlag av lydbandopptak under
Santalmisjonens generalforsamling i Skien
1972.) Lutherstiftelsen/Sambåndets Forlag, Oslo
1972. □

Hvordan vi får del i den frelsende tro?

AV PEDER MIKKELSEN

*"Så kommer da troen av forkynnelsen, og
forkynnelsen ved Kristi ord"* (Rom. 10,17).

Troen kommer. Legg merke til dette uttrykk –
troen kommer. Det er altså ikke deg som skal
skape troen. Nei, troen, den faste overbevis-
ning, er noe som kommer. Men hvorfra kommer
denne troens overbevisning? Troen kommer av
hørelsen – altså ikke fra en prestasjon av tro og
ikke av følelsen.

For å finne visshet om dine synders for-
latelse, skal du altså ikke føle etter, men høre
etter. Det du skal legge øre til og høre, er Kristi
ord, ordene om Jesus. Ordene om hva du eier i
ham, og løftene om frelse ved hans blod.

Det er her du kan ta så grundig feil. I stedet
for å holde deg fast til Guds ord, ser du på deg

selv og graver i ditt eget hjerte for å finne noe
som du kan trøste deg ved der.

Men i deg selv – i dine følelser og i dine
erfaringer, vil du aldri finne noe som gir deg
visshet om at du er et Guds barn.

David sa til Gud: *"Ditt ord er lys"*. Det
er sant, og Guds ord er det eneste lys når det
gjelder spørsmålet om din frelse.

Uansett hvor godt eller dårlig du føler det i
ditt indre, kan det ikke si deg noe om hvordan
din sak står for Gud. Det kan bare Guds ord!
Vend derfor ditt sinn mot Guds ord når du er
i nød, og Ordet skal berge deg. For Gud har
selv sagt i Jes 55,3: *"Hør på meg, så skal dere
leve"*.

Vær derfor ikke opptatt av om du tror, men

NY CD!

"Jesu kjærlighet"
med sang av ungdomskoret
Gledesbud.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

vær opptatt av troens gjenstand – Jesus og ordet om Ham.

Troen er intet i seg selv. Men det troen griper om i Ordet, frelser. Hvis du føler du mangler troen, så glem troen og vend deg til Jesus. Troen kommer av det som høres.

Det er utrolig stort at Gud har ordnet det slik at vi blir frelst gjennom vår hørsel, og det går ofte noen tid innen vi riktig fatter det. Til å begynne med tror vi at vi selv skal omvende vårt eget hjerte.

Det Bibelen kaller frelsende tro, må virkes av Guds Hellige Ånd i oss. Gud må åpenbare for vårt hjerte hva vi har i Jesus, så vårt hjerte fatter tillit til Ham.

Det skjer altså ved Guds ord. Ikke gjennom våre anstrengelser, men gjennom vår hørsel. Men det er noe Gud må gjøre i våre hjerter for å få oss til å høre på den måten. La oss kalle det lovens gjerning.

Mens vi lytter, arbeider Gud med våre

hjerter. Før tilliten til Jesus skapes, må du miste troen på deg selv. Og her vil du oppdage om deg selv at du i bunn og grunn er ond.

Så står du der og opplever det helt umulig både å bli og å leve som kristen. Da er du der du for alvor kan høre evangeliet.

Gud har gitt deg ører og hørsel. Jesus kommer personlig til deg i det ord som taler om Ham. Han sier selv at de ord Han har talt, er ånd og liv. De taler ikke bare om Ånden, de viser ikke bare vei til livet. Men Guds Hellige Ånd og selve livet er i dette budskap.

Der dette budskap gjennom hørelsen går inn i ditt hjerte, går Jesus personlig inn i hjertet med sitt åndelige liv.

Derfor gjelder det fram for alt om å høre, lese, synge og samtale om Jesus.

(Fra Nyt Liv. Oversatt fra dansk) □

Er ikke Gud lenger allmektig?

AV PER BERGENE HOLM

Det går en debatt om Gud kan sende pest eller annen straff over folk og nasjoner i vår tid. Nei, sier noen, men argumentene minner om synspunkt vi møter hos oldkirkelige vranglærere som gnostikerne, Arius og manikeerne. De hadde alle et svært negativt syn på GT. Den Gud de fant der, kunne ikke være den samme som i NT. Nei, det måtte være en ond skapergud, fjernt fra den Gud som Jesus Kristus åpenbarte.

Espen Ottosen skriver i Utsyn at det er en grunnleggende forskjell på den gamle og den nye pakt, og det er sant nok. Men det handler ikke om at Gud har forandret seg eller ikke lenger handler som i GTs tid, slik han skriver videre! Forskjellen på den gamle og den nye pakt handler dels om at den gamle pakt er forbilledlig og den nye er oppfyllelse (Matt 5,17; Heb 10,1ff), dels om lov

og evangelium. Og Gud er også i GT både lovens og evangeliets Gud, vredens og nådens Gud.

Gud er like nådig i GT som i NT, og hans vrede er like veldig i NT som i GT. Gud er fra evighet til evighet den samme. Det er ikke bare farao som opplever Guds straffedom, men også kong Herodes (Apg 12). Og Jesu ord om den kommende straff over Jerusalem er lik Guds profeters ord i GT (jf Luk 19,41ff; Esek 21,22). Og Jesu ord i Åpenbaringsboken om de kommende straffedommer over menneskeslektens synd, skiller seg heller ikke vesentlig fra profetenes ord.

Jesus har båret straffen for verdens synd, en gang for alle, skriver Svein Granerud. Det er sant! Så kan vi ikke tolke koronaviruset som Guds straffedom, fortsetter han. Gud kan bruke en pandemi, skriver Ottosen, men hvem er det

som sender den? Der er han bevisst taus. Er ikke Gud lenger allmektig? Er det ikke fortsatt slik at ikke engang en spurv faller til jorden uten Gud, og det skjer ikke en ulykke i en by uten at Gud har gjort det (Amos 3,6)? Hva med Joh 3,36 og Rom 1:18ff, som taler om at Guds vrede blir over og på ny kommer over dem som står Guds åpenbaring imot og holder sannheten nede i uretferdighet?

Men verken i GTs eller NTs tid kan vi si at alle som rammes av sykdom eller ulykke på en

særlig måte er under Guds vrede (jf Jobs bok; Joh 9), selv om det helt klart gjelder noen (Apg 5). Vi kan ikke si at enkeltpersoner eller folk som rammes tungt av korona er mer skyldig enn andre, som Ottosen riktig skriver. Men det innebærer ikke at en pandemi ikke er Guds straff over en gudfiendtlig verden! Vi må også si det Ottosen ikke siterer av Jesu ord, at dersom vi ikke omvender oss, så skal vi alle omkomme på samme vis (Luk 13,5)! For vi er alle skyldige, det er sannheten (jf Dan 9)! □

Frafallet i endetiden

AV DAG RISDAL

Når Jesus av disiplene får spørsmålet om tegnet på hans komme og på tidsalderens ende, svarer han: *“Se til at ingen fører dere vill! For mange skal komme i mitt navn og si: Jeg er Messias! og de skal føre mange vill”* (Matt 24,4-5). Dette er altså et tegn som gjelder kristenhetens og menighetens indre liv - og av den grunn er det desto mer forførende.

Endetidens frafall er langt mer uhyggelig og satanisk preget enn et læremessig og teoretisk fall. Her dreier det seg om onde åndsmakter som har det mål å føre mennesker inn i den evige fortapeise. På den måten får vi mot endetiden en “kristenhet” som i sin tid har vært preget av evangeliet og Guds ord, men som etter hvert er blitt utyannet uten at de selv har merket det. Gjennom Jesu svar til sine disipler, får vi ikke noe oppløftende syn på kristenhetens fremtid. Vi får snarere et deprimerende bilde og advarsel mot frafall!

Med andre ord blir endetidens menighet lite forankret i ordet om korset. Og det blir liten eller ingen forskjell mellom sann evangelisk lære og de mange avveier og religiøse retninger. Det blir vranglærere, falske messiaser og falske profeter som til og med skal gjøre store tegn og under. Troens folk burde nytte den forholdsvis fredelige tid vi nå

har til å sette seg grundig inn i den bibelske og evangeliske lære, før det blir for sent!

Vi har allerede nå mange forførere. Vi kan tenke på ledere av verdensomspennende religiøse sekter. De har noe av de falske messiasers preg ved seg (f.eks. Jehovas vitner). Jesus nevner også falske profeter som skal føre mange vill (Matt 24,11,24). Dette tegn går igjen: *“... slik skal det også blant dere komme falske lærere, slike som lurer inn vranglære som fører til fortapeise. De fornekter den Herre som kjøpte dem, og fører over seg selv en brå fortapeise”* (2 Pet 2,1). Her må det understrekes: Etter det historiske syndefallet lar mennesket seg lett forføre. Syndefallets gift er blitt så uhyggelig at mange heller lar seg forføre til fortapelse enn å la seg veilede til frelse!

La oss her ta med en påminnelse av den engelske predikanten C.H. Spurgeon: *“Husk på at vi skal rettlede mennesker som enten går fortapt eller blir frelst, og de blir absolutt ikke frelst gjennom feilaktige læresetninger. Vi skal stå til ansvar for Gud.”*

Nå er dette ikke noe nytt at folk lar seg forføre. Det har vel alltid vært slik opp gjennom tidene. Men mot avslutningen av denne tid skal det bli mer villfarelse og større

forvirring enn noen gang i historien. De falske profeter i denne tid skal kunne stadfeste sitt budskap med tegn og under, *“for å føre også de utvalgte vill, om det var mulig”* (Matt 24,24). Da er det vel ikke til å undres over om Jesus sier: *“Men når Menneskesønnen kommer, mon han da vil finne troen - den frelsende tro - på jorden?”* (Luk 18,8).

Når apostelen taler om frafallet i bestemt form, må det dreie seg om et konkret, historisk frafall på jorden av særlig omfang - som skal være et kjennemerke på endetiden. Frafall skal ha en uhyggelig karakter: *“Den lovløse (Antikrist) kommer etter Satans virksomhet med løgnens makt og tegn og under. Det skjer med all urettferdighetens forførelse blant dem som går bort, fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kunne bli frelst. Derfor sender Gud dem kraftig villfarelse, så de tror løgnen”* (2 Tess 2,9-11).

Det er ransakende å stanse for dette, at når et menneske ikke tar imot kjærlighet til sannheten, så overlater Gud den personen til løgn og villfarelse. Dette må vi merke oss! Sannheten (Jesus) er av den art at den må elskes, ellers ender det med frafall! Av den grunn står her *“kjærlighet til sannheten”*. Sannheten (Jesus) må elskes, ellers ender det med fortapeelse.

Villfarelsen er altså Guds dom over dem som ikke vil tro på Jesus, han som er *“veien*

og sannheten og livet” (Joh 14,6). Det er flere betegnelser i Skriften på denne person - som altså er Kristi rake motstander. Han kalles *“syndens menneske”* og *“fortapelsens sønn”* (2 Tess 2,3), og *“den lovløse”* (2 Tess 2,8). Videre betegnes han Antikrist (1 Joh 2,18) og dyret (Åp 13). Alle betegnelser står i dypeste motsetning til de egenskaper som kjenner tegner Jesus Kristus, Guds Sønn.

I ende tiden blir det avgjørende å kunne skjelle mellom det sanne og falske, mellom Kristi Ånd og Antikristens ånd. Bibelens Jesus kjennes på sårmerkene (Joh 20,20). *“Mine får hører min røst, jeg kjenner dem, og de følger meg”* (Joh 10,27).

Forløperne til Antikrist benekter at Kristus er sann Gud og dermed faller Jesu stedfortredende forsoning bort! *“På dette skal dere kjenne Guds Ånd: hver ånd som bekjenner at Jesus er Kristus, kommet i kjød, er av Gud, og hver ånd som ikke bekjenner Jesus, er ikke av Gud. Dette er Antikristens ånd, som dere har hørt skal komme. Og den er allerede nå i verden”* (1 Joh 4,2-3). Dermed ser vi at forløperne til Antikrist ikke taler vel om Antikrist, men de taler galt om Kristus!

Det som er det mest uhyggelige i endetiden er at Sjelefienden (Satan) synes å få veldig makt og velde over menneskeheten (2 Tess 2,9-10). Men som straff for dette grenseløse hovmat, *“sender Gud dem kraftig villfarelse,*

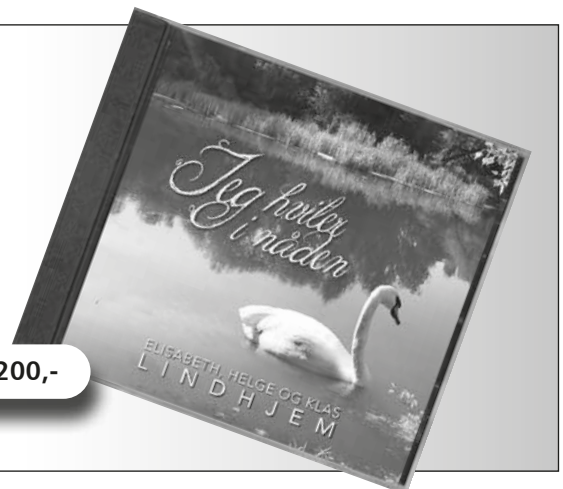
CD

“Jeg hviler i nåden!”
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

så de tror løgnen" (2 Tess 2,11). Det å stå imot sannheten (Jesus) får uhyggelige følger - både åndelig og psykisk.

Vi møter noe av det samme alvor i Åp 9,1 ff. Her beskrives - med sterke farger - den psykiske lidelse de mennesker vil få som vender Gud ryggen og ikke vil ta imot kjærlighet til sannheten. Vi møter dem som har gjort sitt valg mot Gud og ikke tatt imot Guds frelsende kjærlighet. Som straff for dette, står de forsvarsløse mot de sataniske åndsmakter som stiger opp av avgrunnen og piner og plager menneskene (Åp 9,1 ff). Skildringen kan minne om en gresshoppesverm. Men det er noe langt mer uhyggelig enn vanlige gresshopper. For de stiger nemlig opp av "avgrunnens brønn" (Åp 9,1). Denne brønn er de onde ånders tilholdssted. Utseendet er uhyggelig. De minner om skorpioner og med løvetenner i munnen. Det er vanskelig å sette ord på dette, men vi møter en kombinasjon av forførelse og vold. Disse vesener synes å representere sataniske åndsmakter, men de makter ikke å overvinne dem som hører Kristus til, men kun de personer som ikke har Guds segl i sine panner (sml. Åp 7,3). Denne uhyggelige beskrivelsen kan tyde på at det mot tidens avslutning skal inntre en

demonbesettelse i verdensmålestokk over alle de mennesker på jorden som ikke er gjenfødt og som altså ikke har fått del i Kristi fullbrakte forsoningsverk. I så fall kommer denne psykiske plage over menneskeheten som en straff over frafallet og som en frukt av det. Dette må bli en ubeskrivelig situasjon for de vantro mennesker: "I de dager skal folk søke døden, men de skal ikke finne den. De skal stunde etter å få dø, men døden skal fly fra dem" (Åp 9,6). Vi kan bare ane hvilken uhyggelig livslede menneskene på jorden da vil oppleve.

Fra Åp 9,13 ff. skildres en kommende krigskatastrofe på jorden med stadig større omfang og med tiltagende forherdelse mot Gud. Til tross for veldige plager og tyngsler, skjedde det ingen omvendelse. For Åp 9,21 slutter vemodig slik: "Og de omvendte seg ikke fra sine mord eller fra sine trolldomskunster eller fra sitt horeliv eller fra sine tyverier."

Som en illustrasjon på forkynnersituasjonen mot endens tid, vil vi ta med Andreas Laviks drøm. Denne mann var en åndshøvding innen Vestlandske Indremisjonsforbund. Denne drømmen mente han selv var en åpenbaring av det kristelige arbeids fremtid i Norge.

Han drømte at han var på et mørkt sted.

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)
Tegn 2020-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6/2019!

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Rundt omkring stod store fabrikker og verksteder. Men alt var forfallent og vanskjøttet. Maskinene stod. Der ble ikke arbeidet. Der var ikke et menneske.

Til slutt møtte han dog en gammel kone, som gikk og bar på en vannbøtte. Han stanset og spurte henne hva dette var for et sted.

Vet du ikke det da, sa hun. Det er jo her de har arbeidet for Guds rike. Det er indremisjonens gamle arbeidslokaler og verksteder. Men nå er det lenge siden det har vært folk her. Han spurte henne da hvor folket var. Som svar pekte hun ut over en vid, solfylt slette.

Straks forlot han henne og gikk ut på sletten. Der bølget store folkeskarer frem og tilbake. Men midt på sletten var der oppreist en stor tribune, hvorfra der ble talt til folket. Talene var religiøse, skjønne i ord og form og alt gjorde et festlig inntrykk. Lavik gikk da opp på tribunen og spurte om lov til å holde en tale. Man gav ham villig plass på talerstolen.

Da han stod ansikt til ansikt med de store folkeskarer, begynte han å forkynne evangeliet om Jesus Kristus. Han talte om Kristi død og soning for verdens synd. Men det var som om ingen forstod ham. Til å begynne med hørte folk nysgjerrig og forundret på ham. Men de ble snart lei av det og begynte å le og

snakke og spasere fram og tilbake som før.

Da forstod Lavik at ordet om korset var ganske ukjent her. Han sluttet å tale. Men i det samme han snudde seg og skulle gå ned, fikk han øye på en mektig blomsteroppsats som stod på tribunen. Den var full av de herligste blomster - et helt blomsterflor. Han så alle de andre bar blomster i knapphullet og nærmet seg oppsatsen for å ta en rose.

I samme øyeblikk som han rakte hånden ut, hevet en mektig orm seg. Den hadde ligget ringet inne blant blomstene. Han så dens glinsende øyne, ble fylt med stor redsel og våknet.

På grunn av denne drøm nærmet Lavik bestandig en stor frykt for at Indremisjonsfolket skulle komme bort fra ordet om korset - Kristi stedfortredende lidelse og død - og ut på allmennreligiøsitetens blomsterslette.

Det var kanskje hans dypeste sorg i de siste år han levde, at ordet om korset ikke lenger lød med den gamle klarhet og kraft i forkynnelsen. (Gjengitt etter Utsyn 9.8.1981.)

(Fra "Åndskampen i himmelrommet", Antikkforlaget 2001) □

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

Hvordan møter vi ondskapens åndehær?

AV ØIVIND ANDERSEN

”Også eder har han gjort levende, I som var døde ved eders overtredelser og synder, som I fordum vandret i etter denne verdens løp, etter høvdingen over luftens makter, den ånd som nå er virksom i vantroens barn”. Ef 2,1-2.

På hvilken måte møter vi ondskapens åndehær?

Først og fremst møter vi den gjennom den kjensgjerning at alle som ikke er omvendt til Jesus og født på ny, står under denne makts innflytelse!

Guds ord taler om høvdingen over luftens makter. Det er djevelen. Han er virksom gjennom en innflytelse som ikke noe menneske kan unndra seg så lenge det ikke er en kristen: *”Den ånd som nå er virksom i vantroens barn!”*

”Vantroens barn” er et hebraisk uttrykk som betyr: De vantro, de som ikke tror på Jesus. Det omfatter alle som ikke tror på ham.

”Hele verden ligger i det onde,” sier Guds ord. Ikke noe menneske kan unndra seg den sataniske innflytelse. Den møter oss

i alle såkalte retninger, i tidsånden, i moter, i omgangstone og i så meget av samme sort som det er umulig å sette navn på.

Det dreier seg kort sagt nettopp om innflytelse, den onde innpuls, som menneskene ikke skjønner en ond, og som de ikke innser at de er under innflytelse av.

Bare én ting kan redde oss fra den! Det er å komme under en innflytelse som er sterkere enn den som kommer fra Satan og ondskapens åndehær, og som hersker over menneskene.

Denne innflytelse finnes bare i Jesus, hans Hellige Ånd og hans ord.

Guds ord – og det alene – kan bryte ned og fri menneskene ut av den innflytelse de ellers er undergitt, og som fører dem i fortapelsen, hvis ikke Guds ord får gripe dem!

Det farligste et menneske kan gjøre, er derfor å avvise og motstå Guds ord!

(Fra ”Ved kilden” 17. oktober) □

NB!

Bibelsamling på Audnastrand leirsted
15. – 19. juli juli 2020 er dessverre avlyst
på grunn av pandemien. Men vi vil gjerne
ha en bibelsamling 12. -16. juli 2021
om Herren legger alt til rette.

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Anders Hovden (1860-1943)
Sokneprest og salmedikter

Annbjørg Helland Sævareid
Født i 1957 på Tysnes. Fra 1979 har hun vært bosatt på Vestnes i Møre og Romsdal. Hjelpepleier. Aktiv i kristen arbeid på bedehuset.

Carl Breien (1869-1958)
Offiser i Frelsesarmeen. Sangforfatter

Carl Fr. Wisløff (1908-2004)
Født i Drammen., Teologisk embets-eksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Carl Olof Rosenius (1816-1868)
Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Dag Risdal (1934-2007)
Cand. real. Studiesekretær i Indremisjonsselskapet. Bibelskolelærer på Fjellhaug 1969-76. Forkynner i NLM fra 1989 til han ble pensjonist.

Erling Ruud (?-1982)
Sokneprest og forfatter

Hans Erik Nissen (1938-2016)
Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Kjell Helland
Født 1953 i Eikelandsosen i Fusa. Utdannet som adjunkt. Underviste i 27 år ved Sygna vidaregående skole i Balestrand. Har vært ungdomsarbeider i Indremisjonsskipnaden og kretssekretær i Den indre Sjømannsmisjon. Er nå pensjonist.

Kjell Skartveit
Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Peder Mikkelsen
Født 1950 i Danmark. Utdannet som baker 1970. Bibelskolen på Fjellhaug, Oslo, våren 1972. Ansatt ved det danske

postvesen fra 1983 til pensjonering i 2013. Fritidsforkynner i Luthersk Missionsforening og "Nyt Liv".

Per Haakonsen
Født i Bergen i 1942. Magister i statsvitenskap fra Universitetet i Oslo. Mellomfag i kristendom fra Menighetsfakultetet. Yrkespraksis fra Forsvarsdepartementet, Landbruksdepartementet og kommunal forvaltning. Kontorsjef ved Norges Landbrukshøgskole. Nå forfatter og foredragsholder på heltid. Utgitt tre bøker om Israel.

Niels Ove Vigilius (1931-2002)
Dansk rektor og forkynner. Cand. theol. 1962. Landssekretær i Kristeligt Forbund for Studerende og Skoleungdom 1962-69. Bibelskolelærer ved Luthersk Missionsforenings Højskole i Hillerød 1970-76. Formann for Dansk Bibel-Institutt 1972-74. Studierektor/lærer samme sted 1975-2001.

Bivind Andersen (1905-1994)
Cand. theol. 1931. Lærer og rektor ved Fjellhaug skoler i ca 45 år.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	02. Aug.	11.00	Bernhard Sunde
Søndag	09. Aug.	11.00	Roy Throndsen
Søndag	16. Aug.	11.00	Axel Saxe
Søndag	23. Aug.	11.00	Terje Thorsen
Søndag	30. Aug.	11.00	Erik Nordbø
Onsdag	02. Sept.	19.30	Bibelgruppe
Søndag	06. Sept.	11.00	Taler?
Søndag	13. Sept.	11.00	Jakob Trodahl
Søndag	20. Sept.	11.00	Jon Olav Østhus
Søndag	27. Sept.	11.00	Eivind Gjerde. Nattverd

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

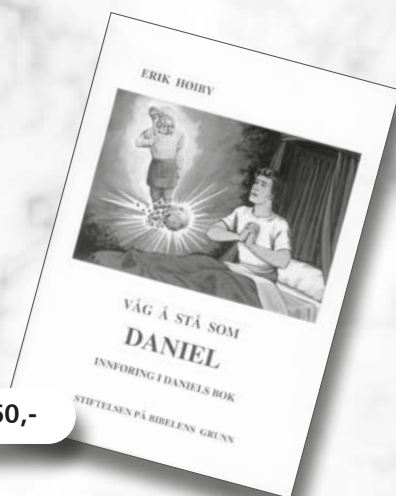
Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

Ny CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Forlati synd, utsletta skam

Av Anders Hovden

Tone: O Fader vår i himmerik

Forlati synd, utsletta skam
skal aldri atter dragast fram,
forlati synd for Jesu skuld
skal vera evig død og duld*,
eg aldri sakast skal derav**,
ho er som steinen søkkt i hav.

Eg møter Gud i nådens skrud
så fager som ei Kristi brud
i lange kjolen kvit og klår
av blodet rensset trygg eg står.
Av nåde får eg livsens krans
som blømde fram av krossen hans.

Sjå, dette var den klednad som
den tapte sonen fekk, han kom
med anger heim i Jesu namn
og fann sin trugne Faders favn,
han stod der bleik og blyg og skjemd,
men synda hans vart aldri nemnd.

Tenk, når den store kvite her
eingong sin Frelsar møta fær,
når kvart eit tungeband er løyst
og alle syng med englerøyst,
som lyd av mange fossefall
går lovsong gjennom himmelhall!

* gøymt

** uskuldig